

દેસ ઇ શ્રી ગોપાળદાસ વિહારીદાસનાં
ચીરંજીવી લલીતા બહેનનો

વિવાહ વિનોદ.

લગ્ન સંજ્ઞાના અમીન કેશરીયાખાખા
રાવજીભાઈના દીકરા સાથે થયાં

રચનાર-પ્રસિદ્ધ કરનાર.

કવિ. શિવલાલ ખુશાલભાઈ બ્રહ્મભટ્ટ.

અમદાવાદ—ગામતીપુર.

અમદાવાદ.

ખાસાને ચકલે ધી 'નટવર' પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
ભોગીલાલ નારણદાસ બોડીવાળાએ છાપ્યા.

સંવત ૧૯૬૭

સન ૧૯૧૧

કીમત અમુલ્ય.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

૩૩૪

શ્રી ગણેશાય નમઃ

દેસાઈ શ્રી ગોપાળદાસ વિદ્યાવીદ્યાસનાં
ચીરંજીવી બહેન લક્ષ્મીતાબાનો.

વિવાહ વિનોદ.

(લગ્ન સોજીત્રાના અમીન રાવજીભાઈ કેસરીયા
બાપાના દીકરા સાથે થયાં.)

૬૬૬.

સુંદાળાને સેવીને, પુણ્ય ઉમાપતી ઇસે;	
વિધન હરે વિવાહતણાં, નય નય નય જુગદીસ.	૧
દીનમણી દેસાઈનાં, સફળ હો સૌ કાન;	
અચળ આયુષ ભોગવો, યસસ્વિ અક્ષયબાજ.	૨
બહેન લલિતાબા તણો, સદૈવ રહો સુહાગ,	
વરવડુ આયુષ પામજો, જીવિસે મહાભાગ.	૩
દેસાઈ કુળ દીપક મણિ વિહારી સુત વિદ્વાન;	
નાતમવરી સુનામના, બહાદુર બુદ્ધિ નિધાન.	૪
કરણા સિંધુ કેસરી, મોતીહંદી માલ;	
નિવાસી નડિયાદના, બાહોશ બુદ્ધિ વિશાલ.	૫
આડંબર કીધો અતી, વડા વિવાહ પ્રસંગ;	
અધિક કીધી ઉદારતા, ઉરધરી ઉજ્જરંગ.	૬
દાતા બાલુભાઈ દીપતા, કુળ દીપક મુખાર;	
અચળ રહો આલમ વિશે, પ્રતાપી પરિવાર.	૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિદ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૩૪૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વિચાર વિનોદ

વિષય ૬ : ૪

“ નાથ હૈસે ગજડો બંધ છુડાયો ” એ શાહ.

વિવાહ રચીયો મહાબારી, નાનાસાહેબે વિવાહ રચીયો મહાબારી.
વડીલો સમ વિશ્વનીમાંહે, વિમળ કીર્તિ વિસ્તારી. નાનાસાહેબ ટેક.
આમંત્રણો કરી દેશ વિદેશે, સગા તેડયા સુખકારી;

મીત્ર મંડળ માન્યથી તેડ્યું, તેડયા દાના દરબારી. નાનાસાહેબે. ૧
દાના પધારેલ દરબારીઓની, સ્વાગત કીધી બહુ સારી;

જેમણે આવી લક્ષ પ્રસંગે, વિશેષ શોભા વધારી. નાનાસાહેબે. ૨
નૂર દર્શાવ્યું નાનાસાહેબે, વડા આ વિવાહ પ્રસંગે;

ખર્ચ કીધા ખત ધરી ખૂમ, અધિકારીએ અધિક ઉમંગે. નાના. ૩
રૂડા વેવાઈ રાવજીભાઈ અમીન, સોજીત્રાના સદાચારી;

કેસરીયા બાપા જે કહેવાયે, મહામોટા માન્યકારી. નાના. ૪
દગ્ગબાદાર દીપતી બનલ્લખ, સાથે સારા અધિકારી,

વિવેક જેમણે વડોજ કીધો, પ્રેમ સહીત પધારી. નાના. ૫
કોડવસા કેસરીયા બાપાની, આધક ગણાય હોંશિયારી;

દેશ અને વિદેશની માંહે, વિમળ યસ કિર્તિ વિસ્તારી. નાના. ૬
સમરંગે રંગ્યા રૂપાળા, મેહેલ મેલાતોને બારી;

શોભાયમાન સારાં બહુ દીસે, જગ્ગ ઝરખાં અટારી. નાના. ૭
ચોકની માંહે મંડપ મનોહર, શોભા દેતો બહુ સારી;

સવરા મંડપ જેવો સુંદર, મંગળ મય મહા મોહકારી. નાના. ૮
બંગલા હવેલી મહેલ મેલાતો રૂડા રંગી મીનાકારી;

મંગળ લીલારચી મનોહર, ઈંદ્ર પુરી હોડે ઉતારી. નાના. ૯
તરીયા તોરણો બાંધ્યાં બહુ ભારે, કુસુમો કેરાં જરતારી;

લાલક શોભતાં લુગડા કેરાં, આસો પ્રલવનાં આનંદકારી. નાના. ૧૦
ચોર સુરે નોખતો ગાજતી, શરણાઈઓ વાજતી સારી,

વાજાં વડાં વિધવિધનાં વાજે, ગાયનો ગાયે લલકારી. નાના. ૧૧

દારૂખાનું છુટ્યું છટાદાર, તરેહદાર તેની તેજદારી;
 દબદબાદાર સાજન દીપનું, આવેલ ઉમદા અમીરો સરકારી. નાના. ૧૨
 રૂડો રેવન્યુ કમિશનરનો ઉમંગ, પદ્મો ન જામ પોકારી;
 હર્ષ અગ્નિ ઉભરાય હૈયા બહાર, શોભા સખળ સુધારી. નાના. ૧૩
 કુમારનો હર્ષ કયા જાણે નહી, લાયક સગાં કેરો લાભકારી;
 દાના દેસાઇએને હર્ષ કપજો, શુભ ગીતો ગાયે સન્નારી. નાના. ૧૪
 ઘાસાહેબને દુનો હર્ષ હવો, સદ્ગુણી જે સદાચારી;
 કૈશરેહોદની કૌન્સીલ માંહે, વેરી સુને ઇજન વધારી. નાના. ૧૫
 આવેલ મેમાનોને હર્ષથી, અરખ્યા પોશાકો રૂપાગા;
 ગોપાળદાસે ધણા માન્યથી, પાઘડીયો પેડણી દુશલા. નાના. ૧૬
 ખર્ચ કર્યો બહુ ખંત ધરીને, વડો વિવાહ પ્રસંગ વિચારી;
 નાત જાતને નગરમાંહે, જસ મેળવ્યો જયકારી. નાના. ૧૭
 ખુશ કર્યા બહુ કવિ કોવિદને, યશ મેળવ્યા ઉપકારી;
 ન્યાતી ભોજન હવાંજ નૌતમ, સમરખ્યાં પાન સોપારી; નાના. ૧૮
 મનોહર લીલા મંડપ કેરી, હવેલી ઉત્તમ શણગારી;
 શોભાને જોઈ સૂરો શરમાયે, મધવાપતી જાણે મનહારી. નાના. ૧૯
 ત્રોકની માંહે ચાર શોભતાં, બરાસ કરતુરી સુબેહેકે;
 કુમ કુમ કેસર અતર સુગંધી, હાંડી ઝુમરો લાયક લેહેકે નાના. ૨૦
 વૈશાખ સુદી ત્રીજને દીવસે, પરમ શોભા હતી પ્યારી;
 વડા ઉત્સાહ વજર સાહેબના, જગદીશ રાખજો જરી. નાના. ૨૧
 સાજન સરવેની સ્વાગત કીધી, અતર સુગંધ અરખી સારી;
 ગુલાબજળો છીરકાયાં છટાદાર, અપાર્ધ કલગીયો ગુલેહજારી. નાના. ૨૨
 વરધોડામાં વરરાય કેરી, શોભા સારી દીસે;
 દીપતા દરેશ અલંકારોથી, હરકેનાં મન હીરસે. નાના. ૨૩
 મુદી હવાં મન મેમાનો કેરાં, સ્વાગત જોઈ બહુ સારી;

સવડ સારી પડી સૌને, તાજી રખાઈ તપાસઢારી. નાના ૨૪
 કમુંબા ચાહ હવા ઉત્તમ, સાકરો સહુને અપાઈ;
 જોજનો હવાં ભાત ભાતનાં, ધૂતસાકરનાં ને મીઠાઈ. નાના. ૨૫
 લલીતા બેઢેનના લાયક વિવાહનો, અમુધ્ય અવસર હાથ લાધ્યો,
 એમ જાણી દેશાઈને દીલ, વડેડે પ્રેમજ વાધ્યો. નાના. ૨૬
 કુચીન કેશરીઆ બાપાને, અપાઈ પહેરામણી આનંદકારી;
 દેસાઈ તરફથી દીલ મોકળે, સરવે હવા સતોપકારી. નાના. ૨૭
 વડો વિવેક વિહારીસુતનો, રૂડો જોઈ રાજદારી;
 હર્ષાત હવા અમીનો સરવે, ગુણિયલ ગૃહસ્થો ગુણુકારી. નાના. ૨૮
 સૌભાગ્ય ઉમા સાચીત્રીનું, લલીતા પામો લાભકારી;
 વડુ આયુષ હો વરરાયનું, વંડુ શ્રી કુંજ વિહારી. નાના. ૨૯
 દીર્ઘાયુથ રહે દાના દીકરા, જસ કીરતી જગ જામો;
 દાદુભાઈ જજડીશોર વિભુ, પાયરીયો દચી તે પામો. નાના ૩૦
 તુરદાર નાના સાહેબ દેસાઈ, સદા રહે સુખાકારી,
 ચિતલાલ કહે શિરનામી, હરીશુ ચિતતી હમારી. નાના. ૩૧
 દેસાઈજનો દીપતો પરિવાર, અચળ રહે આનંદકારી;
 લલીતા બેઢેનનો વિવાહ ચિનોદ, અચળ રહે અરચુ ત્રીપુરારી. નાના ૩૨
 વડી શોભા હવી વિવાહ પ્રસંગે, અયેચ્છ જેમાં ઉચારી;
 પીતા રામપ્રસાદનો કહે, સદ્મહસ્થો લેશો સ્વિકારી. નાસાહેબ.
યસ્વી દીવાનજી હરીદાસવિહારીદાસના ચીરંજીવી
સંતદાસભાઈના વિવાહ વિશે.

મનહર ૭૬.

સદ્ભાગી સાધુરામ, પીતા જેવાં કરે કામ;
 શોભાવ્યું સરસ ધામ, વિવેક વિચારથી.

દુહો.

વડેરા વળો ચક્રાવી, દાતાઈ સુ દરશાવી;
જમાવટ સુજમાવી, કુસળ કારોગ્યાર્થી.
ખર્ચો ખુશ સારાં કરી, વિમળ કીરતિ વરી,
આહંકાર નહી જરી, વેગળા વિકારથી.

ઉભય ઉદાર વીર, હજતદાર અમીર;

કામો કર્યા અકસીર, મોટા મહા પર્ણાર્થી. ૧

પરજાવ્યા સુખ પ્રીતથી, સુઝ સંતદાસ ભાઈ,

વિવાહ દારે વિવેકથી, છટાદાર કીર્તિ છાઈ. ૧

સકામત રાખો શ્રીપતી ઉભય વીર ઉદાર:

ઉજવળ પદવી મેળવો, મહિ મંડળ મોગ્ગર. ૨

દેસઃઈ શ્રી દાદુભઃઈ ઘાસાહે મનાં દીકરી ભાનુમતી

બહેન અને ચી. પ્રાણુ ડવણુકાસ તથા નરસિંહ

ભાઈનો વિવાહ વિલાસ.

(પુત્રોનાં લગ્ન વસો તથા કરમશદ્ધ થયાં.)

મનહર હંદ.

ઘા સાહેબ સુ દેસાઈ, સદા રહો સુખદાઈ;

છટાદાર કીર્તિ છાઈ, વડેરા વિકાશથી.

મર્તબાદાર મહાન, ત્રિરુપ્તિ વિદ્વાન;

બાહોશ બુદ્ધિ નીધાન, ભક્ત બાગે ભાસથી.

પદવી કૌશલર પામ્યા, જયકારી સારા જામ્યા;

માન પામ્યા મેદનીમાં, લાયકી લખાસથી.

કહે કવિ સિવલાલ, દાના દીલના દયાળ;

સુમાન દે સરકાર, વડા વિદ્યાબ્યાસથી.

દુહો.

ધા સાહેબ દુનિયા વિશે, મિઠો રત મહેરાણુ;
 દેશાધ કુળ દાપકમણી, બહાદુર મુદ્ધિ નીધાન. ૧
 દર્શાવ્યું દુનિયા વિશે, નામ પ્રમાણુ નર;
 સદ્કર્તી વરી સર્વમાં, હંમેશ્વરની હજુર ૨

“અણખેલીરે અખેમાત, જોવા નીત જાણ્યે.—એ રાગ.

મહા મોટા મર્તબાદાર, ધા સાહેબ દેશાઈ;
 કૌશલરે કૌન્સલ મોખર, છટાદાર કીર્તિ છાંધ. ૨૬.

બસો વિવાહ કર્યો બાનુમતીનો, ઉરધરી ઉત્સાહરે;
 દાદુભાઈની દીકરી કેરો, વરી વડી વાહ વાહ. ધા. ૧

મનોહર મહા મંડપ રચીયો, મહા તેજનો આખારરે;
 મંગળ લીલા મોટી કીધી, હાંડી તકતાઓ અપાર. ધા. ૨

સદાયરણી સાત્વકીસારા, શુણ્વિલ અહસ્થ ગંભીરરે;
 કૌશલરે કહાવે કૌન્સલકેરા, હજતદાર અખીર. ધા. ૩

વડિલો સમ વડી વિશ્વમાં, સાહેબ વર્ધા સુવાસરે;
 દેશ અને વિદેશ વિશે, કીધી કીર્તિ પ્રકાસ. ધા. ૪

સહભાગી તે સર્વે ભાઈઓ, શુણ્વિલ અહસ્થો ગણાયરે;
 સદાયરણી સરકારમાંહે, મોટે દરજ્જે મનાય. ધા. ૫

પૈસાદાર પુણ્યવાન પ્રતાપી, ભારે ભરોસાદારરે;
 માની મુખાઈ સરકારે તેમને, આખ્યા મોટા અધિકાર. ધા. ૬

શુબ્બર વીર ગણી ગવનરે, નેક-ચાઈની ચુટણી કીધીરે;
 વજર પદવી સોરક સુખાએ, હરીદાસભાઈને દીધી. ધા. ૭

આફસોસ તેમના અસ્ત થયથી, તે જગો પડી રડી ખાલીરે;
 મુખાઈ સરકારના મોટા આદરે, માન સાહેબે સંભાળી. ધા. ૮

નરદાર નાના સાહેબે, જીવ્ય મેળવ્યા અધિકારરે;
 રૂડા રેવન્યુ કમિશનર વોગરે, કર્યા કાન્ય કારનાર. ૨૭

તાના સાહેબ તેજવી તેવા, કુમારો કુળ પરિસરે,
 વડીલો કેરા વડા પુત્રે. હરેક નીવડ્યા હાશિયાર. ધા. ૧૦
 માનસાહેબે મહેલ કરાવ્યો, નાના સાહેબે નરી રે;
 આધુરામબાઈ મુબાળી તેવા, સતદાસબાઈ મુપ્રીયુ. ધા. ૧૧
 બંન્નખમદારી કામો સોંપવા, યુરોપી મોટા અમલદારે;
 યુગ્ગર ત્રિર ગણી ધનુ દરે, આગ્રે એમનો ધન્ય ૨ ધા ૧૨
 ભુપતી જંગલો બાનુમનીનો, વિવા હવા વડો વીરે;
 જ પ્રસંગે જનમાં ઝાઝા, કિજાગા આળ્યા અમીર. ધા. ૧૪
 ધા સાહેબે દીલ મોકળે, પહેરામણી દીવી પુરે;
 વડા વેવાઈ સગા સરવનાં, આનધા બહુ ઉર. ધા ૧૫
 બાનુમની એહેનનો ભુનડો, અપગ રહો ઉત્સાહરે;
 ધા સાહેબ દેસાઈએ, વડી મેળની વાહ વાહ. ધા. ૧૬
 સૌબાબ્ય હિમાસાવીત્રીનું બાનુમતી બહેન પામોરે;
 વહુ આયુથ થાઓ વરરાયનું, જરો જગમાં જમો ધા. ૧૭
 સદાનત રહો ધા સાહેબનો, સકળ કુટુંબ પરિવારે;
 દીર્ઘાયુષ હો ધા સાહેબનું, કુશળ રહો કુમાર. ધા. ૧૮
 પ્રાણુ જીવલુદાસ પરણ્યા વસાએ, ઇશ્વરબાઈ અમીનને ઘેરે;
 વડો વિવાહ કર્યો વિવંકે, છે પુરી પ્રભુની મહેર. ૧૯
 કરમચંદના કરમગદા, વેરેબાઈ અમીનરે;
 નૈતમ વિવાહ હુવો નરમીંહબાઈનો, પ્રતાપી વેવાઈ પ્રવીન. ૨૦
 નટપુરીમાં નામદાર કેરો, અધિક મોટો ઉજેસરે;
 કાયમ રહો કવિ શિવલાલ કહે છે, ખલકપતી ખજેશ. ધા. ૨૧
 ઉતાવળથી આ લખ્યું છે અશ્વપતી અનુસારે,
 માટે માતબરો મહેરઆણી, સારો કરશે સ્વાકાર. ધા. ૨૨
 ફરજ અદા કરવા આગ્રેખ્યું, કહે કવિ શીવલાલરે;
 શુદ્ધતાથી ધણુ કરીને, વિશેષ હોવાથી વદાલ. ધા. ૨૩
 સમાપ્ત.

